

Üç Aylar

◆ Ahmet Arslan

Her günü, her anı, rahmetle dolu,
Gönül ağlarını ör üç aylarda!
Hürmet gösterenin doğrudur yolu,
Kul için en güzel kâr üç aylarda.

Kur‘ân-ı Kerim’i hecele, oku,
Ayetleri bir bir kalplere doku.
Gönüllerden gelsin, misk gibi koku;
Dertliyi ara bul, gör üç aylarda!

Üç aylar; kandiller ile sarılır,
İnsanın hamuru, nurla karılır,
Af dilekleriyle Hakk’a varılır,
Akıl almaz hikmet, var üç aylarda.

Bu aylarda tövbe kalplere kalay,
Kanma mala, mülke; ölüm zor olay,
Helal kazan! Helal rızık haktan pay;
Yoksulun halini, sor üç aylarda!

Bin aydan hayırlı “Kadir Gecesi”,
Yılların, ayların ulu ecesi,
Bu gece af diler Hak’tan nicesi;
Yaralı kalpleri sar üç aylarda!

Arslan Ahmet; uzat şefkat elini,
Kem söz söylemekten, sakla dilini,
Akıt bu aylarda rahmet selini;
Cömert ellerinle ver üç aylarda!

Var mı Vakti Ecelin

◆ Ali Rıza Malkoç

Ayak bastık dünyaya, bu bir sevk-i İlâhî
Zaman meçhul bir kavram, ölçeni var mı sahi?
Durak durak ilerler, menzile varsan dahi
Mola yerinde yorgun, kırılmadan, kırmadan
Göçmeli bu âlemden, yetmişine varmadan

Fikirler taarruzda, zannedersin sanığım
“Sen yeme ben yiyeyim”, kavgasına tanığım
Güneşten bilinmesin, ben içerden yanıgım
Kabirde aç kurtların, midesi ağrımadan(!)
Göçmeli bu âlemden, yetmişine varmadan

Ne kadar ayrılmıştır, gezegende yerimiz?
Faniliğe işaret, kayan yıldızlar remiz
Yapmalıyım hesabı, devrilmeden küremiz
Nakarata düşüp de, filim geri sarmadan
Göçmeli bu âlemden, yetmişine varmadan

Oy avcıları bile, genç insan özler iken
Ötelere varanlar, yolumu gözler iken
Acı üstüne acı, yüreğim sızlar iken
Dost -düşman günahımı, karesiyle karmadan
Göçmeli bu âlemden, yetmişine varmadan

Ele unu genç iken, kutlu olsun eleğin
Zamanı iyi kullan, makbul olur dileğin
Yakışıklı bellesin, can alıcı meleğin
Kalp pile muhtaç olup, baş ayağı yormadan
Göçmeli bu âlemden, yetmişine varmadan

Buradan selam olsun, Gülün Efendisi’ne
Altmış üçünde göçen, Nebi’ler Nebi’sine
Şırıldayan ırmaklar sayılsın gözyaşına
İstemem matem-hüzün, hiç kimseyi yermeden
Göçmeli bu âlemden, yetmişine varmadan

Konaklama yeridir, kulluğun imtihanı
Dünya süsler ömrünü, mülk sahibini tanı
Tacı, tahtı, ilacı, Süleyman, Lokman hani?
Kâinat sallanıyor, şafağı kararmadan
Göçmeli bu âlemden, yetmişine varmadan

Bizimkisi bir sitem, birazcık da temenni
Bahşedilen yıl kadar, hayır doldur küfeni
Çağrı ve hüküm sana, kim giyer ki kefeni?
Doğarlara yol açıp, “niye geldin?” sormadan
Göçmeli bu âlemden, yetmişine varmadan

Gerisini şafak say, kırk beşini devirdik
Taş atana gül sunup, taş bağrımızda bildik
Ve dikenli yolları, gülüstana çevirdik
Elli-yüz fark etmez de, topraklar sararmadan
Göçmeli bu âlemden, yetmişine varmadan